

14 MAYIS KUTLAMALARI

Mesleğimizin akademik anlamda varoluşunun 144. yıldönümünde yapılan kutlamaların, ardında kalıcı katkılar bırakmasına özen gösteren yönetim kurulumuz, bu bilinçle hazırlıklarını yaptı.

Günün gündüz programı şöyle:

— Atatürk anıtına çelenk koyma ve saygı duruşu

— Açılış konuşmaları

— Panel

— «İlaç ve Eczacılık» konulu, karikatürist Cemal İlkbahar'ın karikatür sergisinin açılışı ve kokteyl.

Akşam ise geleneksel eczacılık yemeği Fuar Göl Gazinosunda (Büyük salon) yapılacaktır.

GELENEKSEL ECZACILIK YEMEĞİ GÖL GAZİNOSUNDA YAPILACAKTIR

DAVETİYELER:

— ODADAN (TLF. : 27 28 41)

— EDAK'TAN

— BÖLGE TEMSİLCİLERİNDEN SAĞLANABİLİR.

14 MAYIS'IN ÖNEMİ

Derleyen: Ecz. Hüsnü KAYA

Şüphesiz ki 14 Mayıs 1839 tarihinden önce de Eczacılık diye bir meslek vardı ve biliniyordu, ama bu tarihte Galata sarayının bahçesinde yapılan büyük tören ile, Türkiye'de tebabet yüzünü, ortaçağdan batıya doğru çeviriyordu. O nedenle bu yıl yüz kırk dördüncüsünü kutladığımız 14 Mayıs bizim için önemli bir gündür.

Bakın bu önemli günü, bugünde rahmetle andığımız Naşit Baylav nasıl anlatıyor:

«Tamir edilerek ihtiyaca aydurlmuş olan Galata sarayının bahçesinde 14 Mayıs 1839 gününde büyük merasim yapıldı. Padişah İkinci Mahmud, ileri derecede verimli olduğu halde yorgunluğunu belli etmemeye çalışarak, soluk benzi ile saltanat arabasından inerken Hekimbaşı Abdülhak Molla tarafından karşılandı. Devlet ricali de orada idi. Bahçenin bir tarafında yeni tıp talebesi dizilmişti. Viyana'dan getirilmiş olan genç doktor Karl Ambros Bernard dahi ihtiamlı bir tavır ile orada hazır bulunuyordu.

Padişah yanında mutad zatler ve tabip Noyner (Neuner) dahi bulunduğu halde talebeyi gözden geçirdi. Yeni yapılan dersaneleri gezdi. Hastaneyi dahi gezerek hastaların hatırını sordu, nebatat bahçesini dolaştı. Bir nutuk irad

ederek (Mekteb-i Tıbbiye-i Adliye-i Şahane)yi açtı. Mühim olan nutkuna devam ederken Dr. Bernard'a işaret ederek: «Bu adamı sizin için mahsus celbettim, kendisi gayet müstait bir adamdır. Avrupa'nın birinci derecede hükemasındandır. İşte bu adamdan ve sair hocalarınızdan ilm-i tababeti tahsile çalışan...» diyerek Bernard'ı okşadı ve talebeyi teşvik etti.

Padişah İkinci Mahmud'un büyük törenle açtığı Mekteb-i Tıbbiye-i Adliye-i Şahane bir taraftan hekim yetiştirirken, bir taraftan da eczacı ve cerrah yetiştiriyordu. Üç yılda çeşitli dersler okutarak eczacı yetiştirmek için program yapmış olmakla beraber, ilk eczacılar bu müddeti tamamlamadan eczacı çıkmışlardır.

İLK ECZACI

Mart 1828 yılında bu okula giren Ahmed Mustafa efendi tıphane açıldıktan bir sene sonra buraya girmiş ve Mekteb-i Tıbbiye-i Adliye-i Şahane'nin açıldığı vakit tıp tahsiline devam etmiyerek eczacılık sınıfına geçmiştir. 7 Kasım 1840'da eczacı çıkan Ahmed Mustafa efendi, Çanakkale askeri hastanesine tayin olmuştur. Ahmed Mustafa efendi'den bir ay onbir gün sonra Kadri Süleyman adında bir eczacımızın da mektepten yetiştiğini görüyoruz.

Eczacılığımız birinci ve ikinci meşrutiyet'ten Cumhuriyetin ilanına kadar 66 yıl tek bir nizamname ile idare edilmiştir. 1927'den itibaren 26 yıl süreyle de ECZANELERİN TAH-DİDİNİ KALDIRAN KANUN ile idare edilmiş, 24.12.1953 tarihinde yürürlüğe giren ECZACILAR VE ECZANELER HAKKINDAKİ KANUN bunun yerini almıştır. Daha sonra 2 Şubat 1956 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ KANUNU gereğince eczacı odaları kuruluş çalışmaları başlamıştır.

21 Mayıs 1956'da Ankara'da Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı konferans salonunda Bakan Dr. Nafiz Körez başkanlığında çeşitli cemiyetlere bağlı eczacı temsilcilerinin katılmaları ile ilk toplantı yapıldı.

Bu birinci büyük kongreyi açan Bakan Dr. Körez şunları söyledi:

«Vekâletimize tahmil eylediği mes'uliyetle önemi ve hususî durumu büyük bir dikkatle göz önünde bulunduran 6643 sayılı kanunun yüksek icabına uymak amacıyla bu gün burada hep bir arada toplanmış bulunuyoruz.

Sözlerime başlamadan evvel bütün delege arkadaşlarım teker teker hos geldiniz derken değerli arkadaşlarımı muhabbetle selâmlar, birinci büyük kongreyi açarım.

Arkadaşlarım: Bu güne kadar Eczacılık gibi ilmi hüviyeti ve içtimai sorumluluğu ba-

kımından müstakil olarak ve tarih boyunca da bu vasıfta yaşamış bulunan bu mümtaz meslek her nedense uzun bir zaman doktorluktan ayrı bir bünyede mutalaâ edilmemiş ve daima memleket doktorluğuna ait çeşitli hareketler arasında yer yer mevki alarak kıymetlendirildiği görülelmıştır.

Halbuki, Eczacılık gerek içtimai bir kıymet ve mevzuu olarak doktorlukla tam bir muvazenet halinde bulunmakla beraber bu ilmin taşıdığı çeşitli hususiyetler dolayısıyla müstakil ve mücerret bir değerle değerlendirilmesi lüzumuna günün anlayışına göre kat'î bir lüzum olduğuna kana'im işte arkadaşlarım gerek vekâletimizin bu sahadaki anlayışı gerek kıymetli hükümetimizin bu anlayışa erken değeri vermesi ve nihayet beynelminel bir realite halinde bulunan bu hususu muhterem meclisimizin de uygun bir tarzda karşılaması neticesinde bu gün bu kıymetli topluluk huzuruna 6643 sayılı kanunla çıkmış bulunuyorum, sözlerime son verirken elimizde mevcut ruznameye tevfikân kongre başkanlığı ile ikinci başkanlık ve iki başkanlık divan kâtipliğinin seçilmesi lâzımdır. Bu seçimin yapılmasını rica ederim.»

Daha sonra seçimlere geçilerek ilk merkez heyeti oluşturuldu. Bugünkü eczacı odalarının temeli olan bu toplantıdan sonra bu güne kadar Türkiye'de 27 eczacı odası kurulmuştur.